

Vagnur Michelsen ger viðmerkingar um úrslitið hjá unglingalandsliðnum:

Miðvís langtíðarætlan má gerast!

I samband við Norðurlandameistarheitið í hondbólta fyri mansunglingar, sum júst hevur verið í Føroyum, og ta umrøðu, tann føroyski hondbólturn hevur fingið í útvarpi og bløðum, havi eg hug at gera nakrar viðmerkingar.

Umframt at umrøða kappingina, hevur tann føroyska pressan undir kappingini og í døgnum eftir kappingina, roynt at funnið orsökina, hvi tað føroyska mansunglingalandsliðið í hondbólta stóð seg sera illa í kappingini.

I bløðunum eru at lesa feitar yvirskriftir: «Askóðarar og leikarar hildnir fyri rúkk», «Skræðl», «Pinligt», «Ikki feilurin hjá leikarunum», «Kappingin eitt sett vónbrot ítróttarliga» v.m.

I samband við útvarpingina av dystunum royndu eisini frásøgumenninir hjá Útvarpinum at leita eftir «orsøkini», m.a. tá ið teir høvdu samrøður við teir útlendsku leidararnar og tann føroyska venjaran um kappingina.

Eisini hevur formaðurin í HSF viðmerkingar í bløðunum um tað vánaliga úrslitið hjá mansunglingalandsliðnum. Hann nevnr m.a., at ein av orsøkunum er tann venjingin, sum leikararnir fáa úti í feløgnum, og at tað eru feløgin, sum mugu gera meira við «konditionina». Eisini nevnr formaðurin í HSF, at nú skal ein landsliðsnevnd setast at fyrirleika venjingina hjá komandi landsliðum.

Dimmalætting hevur eisini samrøðu við venjaran hjá mansunglingalandsliðnum. Hann er í stóðum í samrøðuni á beinari leið, tá ið hann nevnr, at antin mega vit gera meira við ungdómsarbeiðið ella lata vera við

at luttaka í slíkum kappingum. Landsliðsvenjarin hevur í samrøðuni við Dimmalætting og útvarpið roynt at framheva stríðsandan hjá leikarunum. At enda í samrøðuni nevnr hann, at møgulega hevði ein meira kompetentur venjari megnað at gjørt tapini minni.

Ikki at gloyma hava vit í bløðunum áðrenn kappingina fingið at vita, at HSF 3 vikur áðrenn kappingina fann út av, at leikarar foddri í 1964 eisini kundu luttaka. Hetta ferdi við sær, at ein landsliðshópur varð sendur til hús, og ein annar hópur, eitt ár eldri, samlaður saman í skundi.

So kundi ein spurt, um orsøkin til tað vánaliga úrslitið nú er funnið. Svarið er nei.

Tað var í 1964, at tað føroyska A-landsliðið fyri menn spældi sín fyrsta landsdyst. Tað var ímóti Íslandi í Gundadali. Síðani hevur A-landsliðið spælt 57 landsdystir. Tað hevur m.a. 3 ferðir luttikið í kapping um Norðurlandameistarheitið og 4 ferðir í HM-kappingini í C-bólkinum.

Unglingalandsliðið fyri menn hevur spælt 10 landsdystir. Tað hevur 2 ferðir luttikið í kapping um Norðurlandameistarheitið. Í Finlandi 1980 og nú í Føroyum. Bæðar ferðir við eins vánaligum úrsliti.

Tað føroyska kvinnulandsliðið hevur spælt 13 landsdystir og ongatið luttikið í NM.

Nú skuldi ein trúð, at vit øll hesi árin høvdu lært av øðrum hondbóltstjóðum og ferdu ein miðvísan landsdystpolitikk, men so er ikki. I millumbilum hava vit gjørt nógvar fyrirreikingar, t.d. tá ið A-

landsliðið fyri menn luttók í HM-kappingini í C-bólkinum í Portugal. Til aðrar kappingar hava fyrirreikingarnar verið minni góðar, í einstøkum fornum ongar. Úrslitið verður sjálvsagt hareftir.

Fyri mær sær tað út til, at ein orsøk til hetta óregluliga landsliðsarbeiðið er, at tað kemur an uppá, hvør hevur sitið við róðrið í hondbóltsnevndini hjá ISF, nú aðalnevndin hjá HSF.

Nevndir verða valdar, og nevndir fara frá. Er ein nevnd arbeiðssom og hevur áhuga fyri landsliðsarbeiði, verða nógvar landsdystir spældir og harnæst góðar fyrirreikingar gjørdar. Er nevndin minni arbeiðssom og kanska ikki hevur áhuga fyri landsliðsarbeiði, verða fáir landsdystir spældir og harnæst litil fyrirreikingar gjørd. Soleiðis hevur tað eisini verið hesi seinastu 20 árin.

Ein kundi eisini spurt, um vit hava nóg mikið av útbúnum venjarum í Føroyum, sum kunnu venja landsliðini og standa fyri hondbóltsvenjingini úti í feløgnum. Her er stóran vánalig. Sjálvt um vit hava nógvar arbeiðssamar og góðar venjarar úti í feløgnum, hava vit alt ov fáar venjarar, sum kunnu átaka sær hondbóltsvenjing á hægri støði. Um núverandi landsliðsvenjarar eru forir at standa fyri landsliðsvenjing, skal ikki takast støða til her. Men eftir minari áskoðan eru teir ov illa útbúnir hondbóltsvenjarar. Tað er tí heilt ófatiligt, at HSF (ISF) einki hevur gjørt við at útbúgva okkara hondbóltsvenjarar hesi seinastu árin. Møguleikarnir hava verið til staðar. Venjarar og leidarar úr øðrum londum hava líkafram

bjóðað sær at koma til Føroyar at halda skeið. Men einki er hent.

At HM-kappingin í C-bólkinum 1980 og nú Norðurlandameistarheitið fyri unglingar vóru væl fyriskipað, undrar ikki meg. Á hesum økinum hava vit nóg og gott útbúgvio fólk, sum framyvir við eins góðum úrslitum kunnu skipa fyri fleiri tilikum kappingum.

Tá ið verður leitað eftir orsøkini til vánaliga úrslitið hjá mansunglingalandsliðnum, kunnu venjingarumstøðurnar hjá hondbóltnum í Føroyum dragast fram. Tað er bygdar og verða bygdar fleiri og fleiri ítróttarhallir í Føroyum, men tá ið vit hugsa okkum, at 12 av teimum 16 leikarunum á unglingalandsliðnum komu úr VIF, Kyndli og Neistanum, so hava hesi trí feløgin enn ógvuliga vánaligar venjingarumstøður. Í Vestmanna er enn ongin ítróttarhall, so har eru venjingarumstøðurnar vánaligar. Neistan og Kyndli luttaka íalt við umleið 50 liðum í landskappingini um veturin. Feløgin raa yvir umleið 9 tímum í part um vikuna í ítróttarhøll, so ein sær skjótt, at her verður litil tíð til hvørt liðið. Nevntast kann eisini, at mansdeildin hjá Neistanum, t.v.s. 1. og 2. deild + unglingar seinasta vetur høvdu 2 ferðir 45 min. at raa yvir í ítróttarhøll um vikuna.

Men tað er at gleðast um, at bót verður um hesar venjingarumstøður í nærmastu framtíð.

At enda kundi eg hugsað mær at sett upp, hvat vit í framtíðini skulu gera fyri at menna hondbóltin í Føroyum og harnæst bota um úrslitini, tá ið spælt verður í móti øðrum hondbóltstjóðum:



Vagnur Michelsen

1. Vit mega halda fram at bota um venjingarumstøðurnar á piassum, har tøvurin ikki er nóktaður.

2. Vit mega leggja allaorku í at útbúgva okkara hondbóltsleidarar og venjarar. Her kunnu vit útvega okkum hjálp frá øðrum hondbóltstjóðum, sum vit hava havt samband við.

3. Áðrenn vit fara at hugsa um landsliðsarbeiði við onnur lond, mega vit fyrst hugsa um at loysa trupulleikarnar í Føroyum, t.v.s. at vit klára at fyriskipa eina góða landskapping fyri allar aldursbólkar, sum jú er grundarlagið undir einum og hvørjum landsliðsarbeiði.

Trupulleikar hava verið við plástroti í hallunum, sum í lötuni eru í ferð við at verða loystir.

4. Skulu vit halda fram við landsliðsarbeiðinum, má ein miðvís langtíðarætlan gerast. Vit mega hava A-landsliðini gangandi hvørt ár, bæði fyri kvinnur og menn, samstundis sum vit longu nú gera fyrirreikingar til NUM 85 og NUM 87 fyri gentur og dreingir. Vit mega minnst til, at vit eru fámént, tí noyðist breiddin at vera stór og góð.

Føroyska unglingalandsliðið, sum luttók í NUM 83

Spurningurin er bara nú: megna vit at loysa landsliðsuppgávuna við góðum úrsliti og haraftrat at hava eina góða og fremjandi hondbóltskapping og venjing fyri allar føroyskar hondbóltsþælarar, smáar og stórar, til gleði og frama????!!

Við ítróttarkvøðu
Vagnur Michelsen

Nr. 82

Á stjórnarfundi hjá Ítróttarsambandi Føroya, sum var næstseinstasta friggjadag, samtykti ISF at enn eitt felag skal fáa limaskap í sambandinum.

Tað var Argja Róðrarfelag, sum hevði sent inn umsókn um limaskap, og varð hendan umsókn einmælt góðtíkin.

Argja Róðrarfelag er 82. felag, sum er limur í ISF.

Kostnaðarmiklar sendingar

Spanska sjónvarpið hevur goldið feløgnum, ið luttaka í 1. deild í fotbólti í Spania 30 milliónir kr. fyri loyvi at senda 18 landskappingardystir beinleiðis í hesum kappingarárinum — sjálvsagt ikki sama dag, men 18 ymiskar leikdagar.

